

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Εκατόν Εβδομηκοστό Δεύτερο

Η Σκιά της Φάτιμα: Αποκαλύπτοντας τη Σατανική Επιρροή πίσω από τα Προφητικά Οράματα της Καθολικής Εκκλησίας

Jeff Pippenger
2024-04-02

Η προφητεία της Φατίμα ήταν έργο προπαρασκευής του Σατανά, ώστε να προετοιμάσει την Καθολική Εκκλησία να παραδώσει την οργάνωσή της σ' αυτόν όταν θα προσωποποιήσει τον Χριστό, διότι είναι το «αριστούργημα της δύναμης του Σατανά—ένα μνημείο των προσπαθειών του να καθίσει ο ίδιος επάνω στον θρόνο για να κυβερνήσει τη γη σύμφωνα με το θέλημά του». Εκείνοι οι οποίοι δεν θα ωφεληθούν από την προφητική μαρτυρία που προσδιορίζει τον ρόλο της Φατίμα στην κατεύθυνση του Καθολικισμού, εξαιτίας της απροθυμίας τους να πιστεύσουν στην ικανότητα του Σατανά να επιτελεί θαύματα, θέτουν τους εαυτούς τους σε θέση να εξαπατηθούν. Η προφητεία της Φατίμα αφορούσε την εσωτερική πάλη εντός του Καθολικισμού, καθώς και τον πόλεμο του Καθολικισμού εναντίον της αθεΐας.

Ο πόλεμος του Καθολικισμού με τον αθεϊσμό αποτελεί το θέμα του εδαφίου σαράντα του ενδεκάτου κεφαλαίου του Δανιήλ. Η απεικόνιση εκείνης της σύγκρουσης άρχισε το 1798, στο εδάφιο σαράντα. Άρχισε με τη μάχη κατά την οποία ο Ναπολέων, ο βασιλιάς του νότου, αιχμαλώτισε τον πάπα το 1798, και η μαρτυρία μέσα στο εδάφιο καταλήγει κατόπιν με τον βασιλιά του βορρά να σαρώσει τον βασιλιά του νότου το 1989. Μέσα σε εκείνη την ιστορία (1798 έως 1989), οι δύο αντίπαλοι, κατά τα έτη 1917 και 1918, σημαίνονται έκαστος με προφητικό συμβολισμό, ο οποίος συνδέει αμφοτέρους τις μαρτυρίες τους, διατηρώντας συγχρόνως το γενικό θέμα του εδαφίου. Η προφητεία της Φατίμα είναι αναμφιβόλως σατανική προφητεία, αλλά αποτελεί θέμα του προφητικού Λόγου του Θεού, και επομένως είναι ιστορία που πρέπει να γίνει ορθώς κατανοητή.

«Η μόνη ασφάλεια για την ψυχή κατά τον καιρό αυτόν είναι να ερωτά σε κάθε βήμα: Τι λέγει ο Κύριος προς τον δούλο του; Ο λόγος του Κυρίου μένει εις τον αιώνα. Η Αγία Γραφή πρέπει να είναι ο οδηγός μας, και αντί να συμβουλευόμαστε τη σοφία των ανθρώπων και να δεχόμαστε ως θεία αλήθεια τους ισχυρισμούς πεπερασμένων θνητών, οφείλουμε να ερευνούμε τον βέβαιο προφητικό λόγο. Ο Θεός ελάλησε, και ο λόγος του είναι αξιόπιστος, και πρέπει να στηρίζουμε την πίστη μας επάνω σε ένα “Ούτω λέγει ο Κύριος”. Ο Θεός θέλει να μελετούμε τα γεγονότα που διαδραματίζονται γύρω μας και να τα συγκρίνουμε με τις προρρήσεις του λόγου του, ώστε να κατανοούμε ότι ζούμε στις έσχατες ημέρες. Θέλουμε τις Γραφές μας, και θέλουμε να γνωρίζουμε τι είναι γραμμένο σε αυτές. Ο επιμελής σπουδαστής της προφητείας θα ανταμειφθεί με σαφείς αποκαλύψεις της αλήθειας, διότι ο Ιησούς είπε: “Ο λόγος ο ιδικός σου είναι αλήθεια.”» Signs of the Times, 1 Οκτωβρίου 1894.

Στον τρίτο πόλεμο δι' αντιπροσώπων, όπως παριστάνεται στα εδάφια δεκατρία έως δεκαπέντε του Δανιήλ ένδεκα, εισάγεται η δύναμις που υψώνει εαυτήν για να εδραιώσει το όραμα. Το εδάφιο

εκείνο εκπληρώθηκε κατά το έτος 200 π.Χ., όταν «οι Ρωμαίοι επενέβησαν υπέρ του νεαρού βασιλέως της Αιγύπτου» και «αποφάσισαν ότι έπρεπε να προστατευθεί από την καταστροφή που είχαν επινοήσει ο Αντίοχος και ο Φίλιππος». Το εδάφιο και η ιστορία του 200 π.Χ. προσδιορίζουν ότι, ακριβώς πριν από τον νόμο της Κυριακής, με το πρόσχημα της υπερασπίσεως του εξασθενημένου αντικαταστάτη του Πούτιν, στον καιρό κατά τον οποίον οι Ηνωμένες Πολιτείες και τα Ηνωμένα Έθνη (ο Σέλευκος και ο Φίλιππος της Μακεδονίας) έχουν αποφασίσει να καταλάβουν τα ρωσικά εδάφη και να τα διαμοιράσουν προς αμοιβαίο όφελος, η παπική Ρώμη (η πόρνη της Τύρου) θα αρχίσει να παίζει τη μουσική της, καθώς αρχίζει να εξέρχεται για να πορνεύσει με τους βασιλείς της γης.

Το έτος 533, και τότε το διάταγμα του Ιουστινιανού θα επαναληφθεί, όπως προφητικώς απεικονίζεται στην Αποκάλυψη, κεφάλαιο δεκατρία, εδάφιο δύο, όπου προσδιορίζεται ότι ο δράκων (η ειδωλολατρική Ρώμη) θα παρείχε τρία πράγματα στον παπισμό.

Και το θηρίον, το οποίον είδον, ήτο όμοιον με πάρδαλιν, και οι πόδες αυτού ως πόδες άρκτου, και το στόμα αυτού ως στόμα λέοντος· και ο δράκων έδωκεν εις αυτό την δύναμιν αυτού, και τον θρόνον αυτού, και εξουσίαν μεγάλην. Αποκάλυψις 13:2.

Ο δράκων τής ειδωλολατρικής Ρώμης έδωκεν εις τὸ παπικὸν καθεστὼς τὴν «ἔδραν» αὐτοῦ, (τὴν πόλιν τῆς Ρώμης) κατὰ τὸ ἔτος 330, ὅτε ὁ Κωνσταντῖνος μετέφερεν τὴν πρωτεύουσάν του εις τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ὁ Κλοβίς έδωκεν τὴν στρατιωτικὴν «δύναμιν» αὐτοῦ εις τὸ παπικὸν καθεστὼς, ἀρχομένου τοῦ 496, καὶ ἐν τῷ 533 ὁ Ἰουστινιανὸς έδωκεν εις τὸ παπικὸν καθεστὼς τὴν πολιτικὴν «ἐξουσίαν». Πέντε ἔτη ἀργότερον ἡ ειδωλολατρικὴ Ρώμη ἔθεσεν τὸ παπικὸν καθεστὼς ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὡς ἀπεικονίζεται ἐν τοῖς εδαφίοις δεκαέξι, τριάκοντα ἕν, καὶ τεσσαράκοντα ἐν τοῦ ἑνδεκάτου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ. Ὅταν αἱ Ἠνωμένοι Πολιτεῖαι νικήσουν τὸν τρίτον δι' ἀντιπροσώπου πόλεμον, τὸ παπικὸν καθεστὼς θὰ ἔχη νικήσει τὴν κομμουνιστικὴν δύναμιν τῆς Ρωσίας, ἣτις ἀποτελεῖ τὸ θέμα τῆς προφητείας τῆς Φατίμα. Οἱ δι' ἀντιπροσώπου πόλεμοι φέρουσι τὴν σφραγίδα τῆς ἀληθείας, διότι καὶ αἱ τρεῖς μάχαι ἐκτελοῦνται διὰ παπικοῦ στρατοῦ ἀντιπροσώπου.

Ο πρώτος και ο τελευταίος παπικός στρατός δι' αντιπροσώπων είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες (η αποστατημένη Προτεσταντία). Ο ενδιάμεσος στρατός δι' αντιπροσώπων είναι οι Ναζί της Ουκρανίας, οι οποίοι υπήρξαν επίσης ο καθολικός στρατός δι' αντιπροσώπων εναντίον της Κομμουνιστικής Ρωσίας κατά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο. Υπάρχουν τρεις παγκόσμιοι πόλεμοι, και υπάρχουν τρεις πόλεμοι δι' αντιπροσώπων. Ο δεύτερος πόλεμος τόσο των παγκοσμίων πολέμων όσο και των πολέμων δι' αντιπροσώπων ήταν ο Ναζισμός. Ο παρών πόλεμος στην Ουκρανία είναι ο πόλεμος του μεθορίου, ο οποίος εκπλήρωσε για πρώτη φορά τα εδάφια ἑνδεκα και δώδεκα στη μάχη της Ραφίας. Ο πόλεμος στην Ουκρανία επιτελείται τώρα κατά τον χρόνο του δευτέρου εκ των τριών πληγμάτων του Ισλάμ, της τρίτης ουαί, μολονότι το Ισλάμ δεν εμπλέκεται στον συγκεκριμένο εκείνο πόλεμο.

Το πρώτο πλήγμα ήταν εναντίον της πνευματικής ένδοξης γης στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και το τελευταίο από τα τρία πλήγματα συμβαίνει κατά τον νόμο της Κυριακής, και στρέφεται πάλι εναντίον της πνευματικής ένδοξης γης. Το δεύτερο από τα τρία πλήγματα του Ισλάμ του τρίτου

αλίμονο ήταν εναντίον της κυριολεκτικής αρχαίας ένδοξης γης στις 7 Οκτωβρίου 2023. Ο πόλεμος αυτός διεξάγεται στην ίδια ακριβώς περιοχή όπου ο Πτολεμαίος νίκησε στη μάχη της Ράφιας. Ο Ιησούς δήλωσε ότι κατά τις έσχατες ημέρες θα υπήρχαν πόλεμοι και φήμες πολέμων.

Οι πόλεμοι στους οποίους αναφέρθηκε ο Ιησούς λαμβάνουν χώρα μέσα στην ιστορία, όταν εκπληρώνεται η επίδραση κάθε οράσεως, και ήταν ο Ιεζεκιήλ εκείνος που κατέγραψε αυτό το γεγονός. Σε αυτή την ιστορία παριστάνονται η έλευση του τρίτου αλοίμονο του Ισλάμ, η δεύτερη και η τρίτη μάχη των πολέμων δι' αντιπροσώπων, η επανάληψη του Αμερικανικού Εμφυλίου Πολέμου, η επανάληψη του Αμερικανικού Πολέμου της Ανεξαρτησίας. Αυτοί οι πόλεμοι συντελούνται κατά την ιστορία της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, και κατά τον επικείμενο νόμο της Κυριακής ο Κύριος θα εγείρει τον στρατό Του ως λάβαρο, καθώς αρχίζει ο τελικός, τρίτος παγκόσμιος πόλεμος, και καθώς το Ισλάμ του τρίτου αλοίμονο κλιμακώνει τον εξοργισμό των εθνών.

Και θέλετε ακούσει πολέμους και φήμας πολέμων· προσέχετε, μη ταράττεσθε· διότι πάντα ταῦτα πρέπει νὰ γείνουν, ἀλλ' ἔτι δὲν εἶναι τὸ τέλος. Διότι θὰ ἐγερθῆ ἔθνος ἐπὶ ἔθνος, καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· καὶ θὰ γίνωσι πείναι, καὶ λοιμοί, καὶ σεισμοί, κατὰ τόπους. Πάντα δὲ ταῦτα εἶναι ἀρχὴ ὠδίνων. Ματθαῖος 24:6–8.

Κατά τον καιρό της σφραγίσεως των εκατόν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, δύο τάξεις του λαού του Θεού προσδιορίζονται από την ικανότητά τους να βλέπουν και να ακούν.

Διὰ τοῦτο λαλῶ εἰς αὐτοὺς διὰ παραβολῶν· διότι βλέποντες δὲν βλέπουσι, καὶ ἀκούοντες δὲν ἀκούουσι, οὐδὲ νοοῦσι. Καὶ ἐν αὐτοῖς ἐκπληροῦται ἡ προφητεία τοῦ Ἡσαΐου, ἣτις λέγει· Με τὴν ἀκοὴν θὰ ἀκούσητε, καὶ δὲν θὰ νοήσητε· καὶ βλέποντες θὰ ἴδητε, καὶ δὲν θὰ καταλάβητε· διότι ἐπαχύνθη ἡ καρδιά τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ βαρέως ἤκουσαν με τὰ ὄτια, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔκλεισαν· μήποτε ἴδωσι με τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ ἀκούσωσι με τὰ ὄτια, καὶ νοήσωσι με τὴν καρδίαν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσω αὐτούς. Ὑμεῖς δὲ μακάριοι οἱ ὀφθαλμοί σας, διότι βλέπουσι· καὶ τὰ ὄτια σας, διότι ἀκούουσι. Ματθαῖος 13:13–16.

Κατά την περίοδο εκείνη, η οποία άρχισε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, ο Ιησούς εἶπε: «θέλετε ακούει περί πολέμων και φημών πολέμων». Στο βιβλίο της Αποκαλύψεως, ο Ιωάννης αντιπροσωπεύει εκείνους που ακούουν τη φωνή του Χριστού.

Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι κατὰ τὴν κυριακὴν ἡμέραν, καὶ ἤκουσα ὀπίσω μου φωνὴν μεγάλην, ὡς σάλπιγγος. Ἀποκάλυψις 1:10.

Η «φωνή» που άκουσε ήταν «ως σάλπιγγς», και η σάλπιγγα είναι σύμβολο πολέμου, και άκουσε τη φωνή πίσω του. Τότε στράφηκε για να δει τη φωνή.

Και εστράφην διά να ἴδω τὴν φωνὴν, ἣτις ἐλάλει μετ' ἐμοῦ. Καὶ αφοῦ εστράφην, εἶδον ἐπτά χρυσὰς λυχνίας· καὶ ἐν μέσῳ των ἐπτά λυχνιῶν εἶδον ἓνα ὅμοιον με Ὑἱὸν ἀνθρώπου, ἐνδεδυμένον ποδηρῆ χιτῶνα καὶ περιεζωσμένον περὶ τὸ στήθος με χρυσὴν ζώνην. Ἡ δε κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ αἱ τρίχες ἦσαν λευκαὶ ὡς ἔριον, λευκαὶ ὡς χιῶν· καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτοῦ ὡς φλοξ πυρός· καὶ οἱ πόδες αὐτοῦ ὅμοιοι με χαλκολίβανον, ὡς πεπυρωμένοι ἐν καμίνῳ· καὶ ἡ φωνὴ αὐτοῦ ὡς φωνὴ ὑδάτων πολλῶν. Καὶ εἶχε ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ χεὶρὶ ἐπτά ἀστέρας· καὶ ἐκ

του στόματος αυτού εξήρχετο ρομφαία δίστομος οξεία· και η όψις αυτού έλαμπεν ως ο ήλιος λάμπει εν τη δυνάμει αυτού. Και όταν είδον αυτόν, έπεσα προς τους πόδας αυτού ως νεκρός. Και έθεσε την δεξιάν αυτού χείρα επ' εμέ, λέγων μοι· Μη φοβού· εγώ είμαι ο πρώτος και ο έσχατος. Αποκάλυψις 1:12-17.

Το όραμα του Χριστού, το οποίο είδε ο Ιωάννης όταν στράφηκε για να δει τη φωνή, ήταν το ίδιο όραμα που είδε ο Δανιήλ στο δέκατο κεφάλαιο, το ίδιο όραμα που είδε ο Ησαΐας στο έκτο κεφάλαιο, και το ίδιο όραμα που είδε ο Παύλος, όταν είδε την ιστορία των επτά βροντών.

«Η ταπεινοφροσύνη είναι αχώριστη από την αγιότητα της καρδιάς. Όσο πλησιέστερα έρχεται η ψυχή προς τον Θεό, τόσο πληρέστερα ταπεινώνεται και υποτάσσεται. Όταν ο Ιώβ άκουσε τη φωνή του Κυρίου μέσα από τον ανεμοστρόβιλο, αναφώνησε: “Βδελύττομαι τον εαυτό μου, και μετανοώ εν χώματι και σποδώ.” Όταν ο Ησαΐας είδε τη δόξα του Κυρίου και άκουσε τα χερουβείμ να κράζουν: “Άγιος, άγιος, άγιος είναι ο Κύριος των δυνάμεων”, τότε ανεβόησε: “Ουαί εις εμέ, διότι εχάθην!” Ο Δανιήλ, όταν τον επισκέφθηκε ο άγιος αγγελιαφόρος, λέγει: “Η ευπρέπειά μου μετεστράφη εν εμοί εις φθοράν.” Ο Παύλος, αφού αρπάχθηκε έως του τρίτου Ουρανού και άκουσε πράγματα τα οποία δεν επιτρέπεται εις άνθρωπον να λαλήσει, μίλησε για τον εαυτό του ως “ελαχιστότερον πάντων των αγίων.” Ήταν ο αγαπημένος Ιωάννης, που έγειρε επί το στήθος του Ιησού και είδε τη δόξα Του, εκείνος που έπεσε ενώπιον των αγγέλων ως νεκρός. Όσο πιο στενά και αδιάλειπτα ατενίζουμε τον Σωτήρα μας, τόσο λιγότερο θα βλέπουμε στον εαυτό μας κάτι άξιο επιδοκιμασίας.» Signs of the Times, 7 Απριλίου 1887.

Όταν ο Γαβριήλ ερμήνευσε το όραμα στον Δανιήλ, εξέθεσε τα προφητικά γεγονότα του ενδέκατου κεφαλαίου. Τα γεγονότα εκείνα αποτελούν την περιγραφή πολέμου, και στην αναπαράσταση εκείνων των πολέμων το αιτιώδες όραμα του θηλυκού «mareh», εκφρασμένου ως «marah», προκάλεσε να μεταμορφωθεί ο Δανιήλ στην εικόνα του Χριστού. Όταν ο Χριστός λέγει ότι θα ακούσετε για πολέμους και φήμες πολέμων, προσδιορίζει τους πολέμους που εκτίθενται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ. Περαιτέρω, προσδιορίζει ότι, για να δείτε το όραμα που προκαλεί τον θεατή να μεταμορφωθεί στην εικόνα Του, πρέπει να στραφείτε, διότι η φωνή είναι πίσω σας. Οι πόλεμοι που παριστάνονται στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ είναι περιγραφές πολέμων που έχουν συμβεί στην παρελθούσα ιστορία. Ακούοντας για εκείνους τους πολέμους του παρελθόντος, ο άνθρωπος διδάσκεται σχετικά με την ιστορία που εκτυλίσσεται τώρα, αλλά μόνον εάν έχει οφθαλμούς για να βλέπει και ώτα για να ακούει.

Όταν ο Ιεζεκιήλ κατέγραψε ότι θα ερχόταν ένα χρονικό σημείο κατά το οποίο το όραμα δεν θα παρατεινόταν πλέον, αυτό συνέβαινε σε συνάφεια με το όραμα του Ιεζεκιήλ για το ουράνιο αγιαστήριο, όπου, μεταξύ άλλων, ο Ιεζεκιήλ είδε «τροχούς μέσα σε τροχούς», τους οποίους η Αδελφή Ουάιτ ταυτοποιεί ως τη σύνθετη αλληλεπίδραση των ανθρωπίνων γεγονότων.

«Στις όχθες του ποταμού Χεβάρ, ό Ιεζεκιήλ είδε έναν ανεμοστρόβιλο που φαινόταν να έρχεται από τον βορρά, “νέφος μέγα, και πύρ αναστρεφόμενον, και φέγγος κύκλω αυτού, και εκ μέσου αυτού ως όρασις ήλέκτρον.” Ένας αριθμός τροχών, που διατέμονταν μεταξύ τους, κινούνταν από τέσσερα ζώα. Ύψηλὰ επάνω από όλα αυτά “ήτο όμοίωμα θρόνου, ως όρασις λίθου σαπφείρου· και επί του όμοιώματος του θρόνου ήτο όμοίωμα ως όρασις ανθρώπου επάνω

αὐτοῦ.” “Καὶ ἐφάνη ἐν τοῖς χερουβὶμ μορφὴ χειρὸς ἀνθρώπου ὑποκάτω τῶν πτερυγῶν αὐτῶν.” Ἰεζεκιήλ 1:4, 26· 10:8. Οἱ τροχοὶ ἦταν τόσο περίπλοκοι στὴ διάταξή τους, ὥστε μὲ τὴν πρώτη ματιὰ φαίνονταν νὰ βρίσκονται σὲ σύγχυση· ὅμως κινούνταν μὲ τέλεια ἄρμονία. Οὐράνια ὄντα, στηριζόμενα καὶ καθοδηγούμενα ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ βρισκόταν κάτω ἀπὸ τὶς πτέρυγες τῶν χερουβὶμ, ἔθεταν αὐτοὺς τοὺς τροχοὺς σὲ κίνηση· ἐπάνω ἀπὸ αὐτούς, ἐπὶ τοῦ σαπφείριου θρόνου, ἦταν ὁ Αἰώνιος· καὶ κύκλω τοῦ θρόνου ἦταν ἓνα οὐράνιο τόξο, τὸ ἔμβλημα τοῦ θεοῦ ἐλέους.»

«Ὅπως οἱ περίπλοκοι ὡς τροχοὶ μηχανισμοὶ τελούσαν ὑπὸ τὴν καθοδήγηση τῆς χειρὸς κάτω ἀπὸ τὶς πτέρυγες τῶν χερουβείμ, ἔτσι καὶ ἡ περίπλοκη εξέλιξη τῶν ἀνθρωπίνων γεγονότων βρίσκεται ὑπὸ θεϊκοῦ ἐλέγχου. Ἐν μέσω τῆς ἐριδος καὶ τοῦ θορύβου τῶν ἐθνῶν, Εκείνος ποὺ κάθεται ὑπεράνω τῶν χερουβείμ ἐξακολουθεῖ νὰ κατευθύνει τὶς υποθέσεις τῆς γῆς.»

Ἡ ἱστορία τῶν ἐθνῶν, τὰ ὁποῖα, τὸ ἓνα μετὰ τὸ ἄλλο, κατέλαβαν τὸν καθορισμένο γι' αὐτὰ χρόνο καὶ τόπο, μαρτυρώντας ἀσυνείδητα ὑπὲρ τῆς ἀλήθειας τῆς ὁποίας τὰ ἴδια δὲν ἐγνώριζαν τὸ νόημα, ὁμιλεῖ πρὸς ἐμᾶς. Σὲ κάθε ἔθνος καὶ σὲ κάθε ἄνθρωπο τοῦ παρόντος ὁ Θεὸς ἔχει ὀρίσει μίαν θέσιν μέσα στο μέγαλο Του σχέδιο. Σήμερα ἄνθρωποι καὶ ἔθνη μετρῶνται μὲ τὸ νῆμα τῆς στάθμης στὸ χέρι Εκείνου ποὺ δὲν σφάλει ποτέ. Ὅλοι, μὲ τὴ δική τους ἐκλογή, αποφασίζουν τὴν αἰώνια κατάστασή τους, καὶ ὁ Θεὸς κατευθύνει τὰ πάντα πρὸς τὴν ἐκπλήρωση τῶν σκοπῶν Του.

«Ἡ ἱστορία τὴν ὁποία ὁ μέγας ΕΓΩ ΕΙΜΙ ἔχει χαράξει στὸν λόγο Του, συνδέοντας κρίκο μὲ κρίκο στὴν προφητικὴ αλυσίδα, ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα τοῦ παρελθόντος ἕως τὴν αἰωνιότητα τοῦ μέλλοντος, μᾶς λέγει πού βρισκόμαστε σήμερα στὴν πορεία τῶν αἰῶνων καὶ τι μπορεῖ νὰ ἀναμένεται στὸν καιρὸ ποὺ ἐρχεται. Ὅλα ὅσα ἡ προφητεία προεῖπε ὅτι θα συμβοῦν, ἕως τὸν παρόντα καιρὸ, ἔχουν καταγραφῆι στὶς σελίδες τῆς ἱστορίας, καὶ μπορούμε νὰ εἴμαστε βέβαιοι ὅτι ὅλα ὅσα μέλλουν ἀκόμη νὰ ἐλθοῦν θα ἐκπληρωθοῦν κατὰ τὴν τάξιν τους.»

«Ἡ τελικὴ ἀνατροπὴ ὅλων τῶν ἐπιγείων κυριαρχιῶν προλέγεται σαφῶς στὸν λόγο τῆς ἀληθείας. Στὴν προφητεία ποὺ ἐκφωνήθηκε ὅταν ἡ ἀπόφαση τοῦ Θεοῦ ἀπαγγέλθηκε κατὰ τοῦ τελευταίου βασιλείου τοῦ Ἰσραήλ, δίδεται τὸ μήνυμα.» Education, 178, 179.

Οἱ περίπλοκοι τροχοὶ, οἱ ὁποῖοι μὲ τὴν πρώτη ματιὰ φαίνεται νὰ βρίσκονται σὲ σύγχυση, εἶναι τὸ περίπλοκο παίγνιο τῶν ἀνθρωπίνων γεγονότων, ὅπως αὐτὸ παριστάνεται στὴ διαμάχη καὶ τὸν θόρυβο τῶν ἐθνῶν. Ἡ ἱστορία ποὺ ὁ Χριστὸς ἔχει χαράξει στὸν Λόγο Του μᾶς λέγει πού βρισκόμαστε, καὶ πράττοντας τούτο προσδιορίζει τὴν τελικὴ ἀνατροπὴ ὅλων τῶν ἐπιγείων κυριαρχιῶν. Ὁ καιρὸς τῆς σφραγίσεως τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων εἶναι τὸ σημεῖο ὅπου ἐκπληρώνεται ἡ ἐπίδραση κάθε οράματος, καὶ μέσα σὲ αὐτὴ τὴν ἱστορία οἱ τροχοὶ ἀντιπροσωπεύουν τοὺς πολέμους καὶ τὶς φήμες πολέμων, τοὺς ὁποῖους ὁ Χριστὸς προσδιόρισε ὡς τὴν «ἀρχὴ τῶν ὀδίνων». Ἡ ἀρχὴ τῶν ὀδίνων ἀρχισε στὶς 11 Σεπτεμβρίου 2001, διότι τότε ἀρχισε ὁ καιρὸς τῆς σφραγίσεως τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων, καὶ ὁ ἄγγελος τῆς σφραγίσεως θέτει τὸ σημάδι τοῦ ἐπάνω σὲ ἐκείνους ποὺ στενάζουν καὶ βοοῦν ἐξαιτίας τῶν βδελυγμάτων ποὺ διαπράττονται μέσα στὴν ἐκκλησία καὶ στὴ γῆ.

Οἱ πόλεμοι στὴ γῆ προκαλοῦν θλίψη σὲ ἐκείνους ποὺ βλέπουν καὶ ἀκούουν τι ἀντιπροσωπεύουν αὐτοὶ οἱ πόλεμοι. Ἡ ἱστορία τῆς σφραγίσεως προσδιορίζει τὴν τελικὴ ἀνατροπὴ ὅλων τῶν ἐπιγείων

βασιλείων, και η ανατροπή εκείνων των βασιλείων έχει ανιχνευθεί στην προφητική ιστορία του παρελθόντος. Όταν ο Ησαΐας, στο έκτο κεφάλαιο, είδε το ίδιο όραμα με τον Ιωάννη, τον Δανιήλ, τον Ιεζεκιήλ, τον Ιώβ και τον Παύλο, προσφέρθηκε να παρουσιάσει το μήνυμα για εκείνον τον καιρό, αλλά ρώτησε για πόσο καιρό θα έπρεπε να παρουσιάζει το μήνυμα;

Και ήκουσα τὴ φωνὴν τοῦ Κυρίου, λέγουσαν, Τίνα νὰ ἀποστείλω, καὶ τίς θὰ ὑπάγῃ δι' ἡμᾶς; Τότε εἶπα, Ἴδου ἐγώ· ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπεν, Ὑπάγε, καὶ εἰπὲ πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον, Ἀκοῆ θέλετε ἀκούσει, ἀλλ' οὐχὶ θέλετε ἐννοήσει· καὶ βλέποντες θέλετε ἰδεῖ, ἀλλ' οὐχὶ θέλετε καταλάβει. Πάχυνον τὴν καρδίαν τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ βάρυνον τὰ ὄτα αὐτῶν, καὶ σφράγισον τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν· μήποτε ἴδωσι με τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν, καὶ ἀκούσωσι με τὰ ὄτα αὐτῶν, καὶ νοήσωσι με τὴν καρδίαν αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰατρευθῶσι. Τότε εἶπα, Κύριε, ἕως πότε; Καὶ ἀπεκρίθη, Ἔως οὗ αἱ πόλεις ἐρημωθῶσιν, ὥστε νὰ μὴ ὑπάρχη κάτοικος, καὶ αἱ οἰκίαι χωρὶς ἀνθρώπου, καὶ ἡ γῆ γίνῃ παντελῶς ἔρημος, καὶ ὁ Κύριος ἀπομακρύνῃ τοὺς ἀνθρώπους εἰς μακρὰν, καὶ γίνῃ μεγάλη ἐγκατάλειψις ἐν μέσῳ τῆς γῆς. Ἡσαΐας 6:8–12.

Η απάντηση που δόθηκε στον Ησαΐα ήταν ότι θα έπρεπε να παρουσιάζει το μήνυμα έως ότου «η γη ερημωθῆ τελείως». Το μήνυμα της σφραγίσεως δίδεται σε καιρό πολέμου, και ο πόλεμος προσδιορίζεται ειδικώς ως η ερμηνεία του οράματος «marah», το οποίο όλοι οι προφῆτες είδαν. Το εξωτερικό μήνυμα είναι σχεδιασμένο να παραγάγει μία εσωτερική εμπειρία, αλλά μόνον για εκείνους που «θέλουν να ακούσουν».

Η σύνδεση του παπικού στρατού δι' αντιπροσώπου των Ναζί κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο ευθυγραμμίζεται, γραμμή επί γραμμής, με τον δεύτερο στρατό δι' αντιπροσώπου στον δεύτερο πόλεμο δι' αντιπροσώπων, και ο ίδιος ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος ευθυγραμμίζεται με τον δεύτερο πόλεμο δι' αντιπροσώπων. Η σύνδεση του δεύτερου πολέμου δι' αντιπροσώπων με τον μεθοριακό πόλεμο της Ραφίας, ο οποίος τώρα επαναλαμβάνεται στην Ουκρανία, συνδέεται γεωγραφικώς με το δεύτερο πλήγμα του Ισλάμ του τρίτου αλίμονο, το οποίο άρχισε στις 7 Οκτωβρίου 2023, και αντιπροσωπεύει προφητικούς τροχούς εντός τροχών.

Το 1999 εκδόθηκε ένα βιβλίο γραμμένο από τον John Cornwell. Ο John Cornwell ήταν τότε Senior Research Fellow στο Jesus College, στο Cambridge της Αγγλίας, και ήταν βραβευμένος δημοσιογράφος και συγγραφέας. Το βιβλίο πραγματευόταν τον ρόλο του πάπα της Ρώμης που βασίλευσε κατά τη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου. Το βιβλίο αρχίζει με τον παππού του μελλοντικού πάπα, ο οποίος ήταν το δεξί χέρι του Πάπα Πίου Θ', γνωστού ως Pio Nono. Το 1849 ένας ρεπουμπλικανικός όχλος επιτέθηκε στο συγκρότημα του Βατικανού και ο Πάπας Πίος Θ' διέφυγε από την πόλη της Ρώμης. Ο άνθρωπος που πήρε μαζί του στην εξορία ήταν ο παππούς του Eugenio Pacelli. Ο Eugenio Pacelli ήταν ο εγγονός του δεξιού χεριού του Πάπα Πίου Θ', και αργότερα έγινε ο Πίος ΙΒ', και το βιβλίο για τον Eugenio Pacelli τιτλοφορήθηκε Hitler's Pope, The Secret History of Pius XII.

Στο βιβλίο, ο Κόρνγουελ διερευνά σε ποιον βαθμό ο Πάπας Πίος ΙΒ', πρώην Καρδινάλιος Ευγένιος Πατσέλλι, είχε επίγνωση των διωγμών των Εβραίων από το ναζιστικό καθεστώς κατά τη διάρκεια του Β' Παγκοσμίου Πολέμου και πώς αντέδρασε σε αυτούς. Καταδεικνύει ότι η δημόσια σιωπή του Πίου ΙΒ' και η αδράνειά του να καταδικάσει το Ολοκαύτωμα κατέδειξαν την ανήθικη ηγεσία του κατά τη διάρκεια του πολέμου.

Ο Κόρνγουελ παρέχει ιστορικό πλαίσιο για την παποσύνη του Πίου ΙΒ΄, συμπεριλαμβανομένου του διπλωματικού του υποβάθρου και των σύνθετων πολιτικών δυναμικών της εποχής. Εξετάζει την προσέγγιση του Βατικανού ως προς την αντιμετώπιση της ναζιστικής Γερμανίας. Ο Κόρνγουελ επισημαίνει ότι ο Πίος ΙΒ΄ απέτυχε να καταγγείλει το Ολοκαύτωμα και να παρέμβει υπέρ των διωκόμενων Εβραίων, διότι ο ίδιος, ως Καρδινάλιος το 1933, είχε επιτύχει τη σύναψη κονκορδάτου με τον Χίτλερ, το οποίο υποσχόταν την καθολική υποταγή στο έργο του Χίτλερ.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

Μετά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, ορισμένοι Ναζί εγκληματίες πολέμου κατόρθωσαν να διαφύγουν της δικαιοσύνης, καταφεύγοντας σε διάφορες χώρες, μεταξύ των οποίων και αρκετές στη Νότια Αμερική. Οι κύριες μέθοδοι που χρησιμοποίησαν για να διαφύγουν και να φθάσουν στη Νότια Αμερική περιλάμβαναν:

Δίκτυα διαφυγής: Τα δίκτυα διαφυγής ήταν μυστικές οδοί διαφυγής που οργανώθηκαν από διάφορους φορείς, συμπεριλαμβανομένης της Καθολικής Εκκλησίας και υπηρεσιών πληροφοριών που έτρεφαν συμπάθεια, με σκοπό να βοηθήσουν Ναζί και άλλους φυγάδες να διαφύγουν από την Ευρώπη. Οι οδοί αυτές συχνά περιλάμβαναν τη χρήση ψευδών ταυτοτήτων, πλαστών εγγράφων και δικτύων λαθραίας διακίνησης, προκειμένου να διευκολυνθεί η μετάβασή τους σε ασφαλή καταφύγια, συμπεριλαμβανομένης της Νότιας Αμερικής.

Πλαστά Έγγραφα: Πολλοί ναζιστές φυγάδες εξασφάλισαν πλαστά διαβατήρια, θεωρήσεις εισόδου και άλλα ταξιδιωτικά έγγραφα, προκειμένου να αποκρύψουν την αληθινή τους ταυτότητα και να αποφύγουν τη σύλληψη. Χρησιμοποίησαν αυτά τα έγγραφα για να ταξιδέψουν μέσω ουδέτερων ή ευμενώς διακείμενων χωρών, προτού φθάσουν στη Νότια Αμερική.

Συνενοχή των Αρχών: Σε ορισμένες περιπτώσεις, συμπαθούντες αξιωματούχοι σε χώρες της Νότιας Αμερικής έκλεισαν τα μάτια στην παρουσία ναζιστών φυγάδων ή τους βοήθησαν ενεργά να διαφύγουν τη σύλληψη. Ορισμένες κυβερνήσεις, ιδίως εκείνες με αυταρχικά καθεστώτα που έτρεφαν συμπάθεια προς τη ναζιστική ιδεολογία, παρείχαν καταφύγιο στα πρόσωπα αυτά.

Νομικά Παραθυράκια: Μερικοί Ναζί εγκληματίες πολέμου εκμεταλλεύτηκαν νομικά παραθυράκια ή επεικειές νόμους περί έκδοσης σε χώρες της Νότιας Αμερικής, προκειμένου να αποφύγουν την έκδοσή τους στην Ευρώπη, όπου θα αντιμετώπιζαν δίωξη για τα εγκλήματά τους.

Συνολικά, ο συνδυασμός των ratlines, των πλαστών εγγράφων, της συνενοχής των αρχών και των νομικών παραθύρων επέτρεψε σε ναζιστές εγκληματίες πολέμου να διαφύγουν στη Νότια Αμερική και να αποφύγουν τη δικαιοσύνη επί πολλά έτη μετά το τέλος του Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου. ChatGPT, March, 2024.